

ระเบียบวิธีวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย อันประกอบด้วยแบบของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การดำเนินงานในการเก็บข้อมูล การวัดตัวแปร การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

แบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระหว่างผู้ปกครองนักเรียน 2 สังกัด คือ สังกัดกรุงเทพมหานคร และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และเป็นการวัดเพียงครั้งเดียว (One - shot descriptive Study)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งแยกเป็นผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร 427 โรงเรียน จำนวน 36,835 คน และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 473 โรงเรียน จำนวน 39,920 คน รวมเป็นกลุ่มผู้ปกครองที่เป็นประชากร 76,755 คน

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างของประชากรที่ศึกษาโดยวิธีหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) ซึ่งในขั้นแรกได้เลือกศึกษาแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) คือ แบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม ตามสังกัดของนักเรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม สามารถเป็นตัวแทนของผู้ปกครองที่มีฐานะทาง

เศรษฐกิจและสังคมต่างกัน โดยผู้ปกครองโรงเรียน กทม. เป็นตัวแทนฐานะเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างต่ำ เนื่องจากมีการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองกลุ่มนี้ พบว่าส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 รายได้ไม่เกิน 2,500 บาทต่อเดือน อาชีพรับจ้างและค้าขาย (ธีระวัลย์ สวรรยาธิปิติ 2525 : 145) ส่วนผู้ปกครองโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน แม้จะยังไม่มีการศึกษาข้อมูลทั่วไป แต่อาจอนุมานได้ว่าควรมีฐานะเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลางถึงสูง เนื่องจากต้องมีความสามารถที่จะจ่ายค่าธรรมเนียบการศึกษาและอื่น ๆ ในขณะที่โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครจัดให้เปล่า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้นจำนวน 400 คน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นผู้ปกครองของนักเรียนทั้งสองสังกัด จำนวนเท่า ๆ กัน คือ สังกัดละ 200 คน ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรดังกล่าว เป็นค่าที่ได้จากตารางสำเร็จสำหรับหาขนาดของตัวอย่างประชากรของทาโร ยามาเน (Yamane 1970 : 887)

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) สุ่มตัวอย่างเขตตัวแทน 10 เขต จากจำนวน 24 เขต ของกรุงเทพมหานคร สุ่มตัวอย่างโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตละ 1 โรงเรียน ได้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 20 โรงเรียน จากนั้นสุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนละ 20 คน เพื่อเป็นการเลือกผู้ปกครองนักเรียน ดังรายชื่อโรงเรียน และเขตตัวแทนในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แสดงเขตตัวแทนและโรงเรียนทั้งสองสังกัด

เขตตัวแทน	โรงเรียน กทม.	โรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน
1. เขตพระนคร	โรงเรียนวัดมเหยงคณ์	โรงเรียนเทเวศร์วิทยาลัย
2. เขตบางรัก	โรงเรียนวัดแก้วแจ่มฟ้า	โรงเรียนผดุงครรภ์
3. เขตยานนาวา	โรงเรียนวัดไผ่เงินโชติณาราม	โรงเรียนเซนต์หลุยส์ศึกษา

ตารางที่ 5 (ต่อ) แสดงเขตตัวแทนและโรงเรียนทั้งสองสังกัด

เขตตัวแทน	โรงเรียน กทม.	โรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน
4. เขตธนบุรี	โรงเรียนวัดประยูรวงศาวาส	โรงเรียนประจักษ์วิทยา
5. เขตบางกะปิ	โรงเรียนวัดลาดปลาเค้า	โรงเรียนโสฬสมาภานุสรณ์
6. เขตบางเขน	โรงเรียนเสนานิคม	โรงเรียนเพชรรัตน์
7. เขตพระโขนง	โรงเรียนวัดธาตุทอง	โรงเรียนเกษมพิทยา
8. เขตลาดกระบัง	โรงเรียนวัดลานบุญ	โรงเรียนศึกษาพัฒนา
9. เขตคลองสาน	โรงเรียนบูรณาวาส	โรงเรียนกุศลศึกษา
10. เขตราชบุรีบูรณะ	โรงเรียนวัดทุ่งครุ	โรงเรียนเฮวาลักษณ์วิทยาสานบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาคั้งนี้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการค้นคว้าและดัดแปลงจากเอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษา และสอดคล้องกับแนวความคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้มีลักษณะเป็นทั้งปลายเปิดและปลายปิด แบ่งออกเป็น 7 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้อมูลในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ และความสัมพันธ์กับนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับ

2.1 พฤติกรรมในการเปิดรับสารทั่วไป ได้แก่ ความบ่อยศรั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภทและสื่อบุคคลต่าง ๆ ลักษณะรายการหรือประเภทของเรื่องที่ชอบฟัง ดู และอ่าน ความบ่อยศรั้งในการพูดคุยกับสื่อบุคคลต่าง ๆ

2.2 พฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ ได้แก่ ความบ่อยครั้งในการติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชนแต่ละประเภท สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลต่าง ๆ

ตอนที่ 3 เป็นการวัดความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทบาท และความน่าเชื่อถือของสื่อประเภทต่าง ๆ ที่มีต่อการให้ความรู้ เพื่อการยอมรับปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์

ตอนที่ 4 เป็นการวัดระดับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ และการป้องกันของกลุ่มตัวอย่างมีค่าถามทั้งหมด 15 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นการวัดทัศนคติต่อโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าถามทั้งหมด 10 ข้อ

ตอนที่ 6 เป็นการวัดพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าถาม 10 ข้อ

ตอนที่ 7 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการถ่ายทอดข่าวสารโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่การเคยหรือไม่เคยพูดคุยเรื่องเอดส์ ถ้าเคย พูดคุยกี่ครั้ง เรื่องอะไร บุคคลที่พูดคุยด้วยมีลักษณะอย่างไร มีความสัมพันธ์กันระดับไหน

การทดสอบเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ พร้อมทั้งขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

2. ปรับปรุงแบบสอบถามและนำไปทดลองใช้กับ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบางกะปิ ซึ่งไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน

3. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยคำนวณหาเฉพาะในส่วนที่สามารถวัดออกมาเป็นคะแนนเท่านั้น คือส่วนของการวัดความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ สำหรับในส่วนข้อเท็จจริง ได้แก่ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การเปิดรับข่าวสาร บทบาทและความน่าเชื่อถือของสื่อต่าง ๆ และการถ่ายทอดข่าวสารโรคเอดส์ ผู้วิจัยเพียงแต่ปรับปรุงถ้อยคำและส่วนที่ใช้สื่อความหมายให้ถูกต้อง ชัดเจนขึ้นเท่านั้น

การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ พิจารณาจากค่าความเที่ยง (Reliability) ซึ่งเครื่องมือในส่วนที่ต้องทำการตรวจสอบความเชื่อมั่น ได้แก่

ตอนที่ 4 การวัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และการป้องกันของกลุ่มตัวอย่าง การให้คะแนนเป็นแบบ 0,1 ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.88 โดยใช้สูตร KR 21 (วิเชียร เกตุสิงห์ 2530 : 106)

$$KR\ 21, \quad r_{kk} = \frac{k}{k-1} \left[\frac{\bar{x}(k-\bar{x})}{ks^2} \right]$$

เมื่อ r_{kk} คือ ความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ

\bar{x} คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ทดสอบ

k คือ จำนวนข้อทั้งหมดของแบบทดสอบ

s^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนจากการทดสอบ

ตอนที่ 5 การวัดทัศนคติต่อโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่าง การให้คะแนนเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert มี 5 Scale คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหา Coefficient Alpha (α) ตามวิธีของ Cronbach ได้เท่ากับ 0.61 โดยใช้สูตร (วิเชียร เกตุสิงห์ 2530 : 119)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{EVi}{Vt} \right]$$

เมื่อ α คือ ความเชื่อถือได้

n คือ จำนวนส่วนที่แบ่ง (ในที่นี้คือจำนวนข้อคำถาม)

EVi คือ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละส่วน

Vt คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ตอนที่ 6 การวัดพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่างการให้คะแนนเป็นแบบ 0,1 เช่นกัน คือปฏิบัติถูกต้อง = 1 ไม่ถูกต้อง = 0 ตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.68 โดยใช้สูตร KR 21

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามจนได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพเป็นที่น่าพอใจ เพื่อใช้กับตัวอย่างประชากร

การดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากบัณฑิตวิทยาลัยถึงสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

2. ถูหนังสือขอความร่วมมือจากแต่ละสังกัด เข้าพบครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ช่วยวิชาการหรือผู้รับใบอนุญาตของแต่ละโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือ คำแนะนำ ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเป้าหมาย โดยนัดหมายผ่านทางนักเเรียนแต่ละโรงเรียน

3. มอบหมายความรับผิดชอบในการเก็บข้อมูลจากผู้ปกครองโรงเรียนต่าง ๆ ทั้ง 20 โรงเรียน ให้แก่ผู้ช่วยสัมภาษณ์ ซึ่งผู้ช่วยสัมภาษณ์เหล่านี้จะได้รับการแนะนำและอบรมเกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์ จนมีความเข้าใจดี

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำระหว่างวันที่ 18 ธันวาคม 2532 - 20 มกราคม 2533

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

จากสมมุติฐานการวิจัยทั้ง 5 ข้อ ได้กำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้และการศึกษา จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร

โดยทั่วไป และพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์

ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และการศึกษา

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโดยทั่วไป จากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์จาก สื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ

สมมุติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์จะมีความสัมพันธ์ตัวแปรต่อไปนคือ

1. ปริมาณการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์
2. ความรู้
3. ทศนคติต่อโรคเอดส์

ตัวแปรอิสระ คือ ปริมาณการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ ความรู้ และทัศนคติต่อโรคเอดส์

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์

สมมุติฐานข้อที่ 3 สื่อต่างชนิดกันจะมีบทบาทในการให้ความรู้โรคเอดส์ และได้รับการยอมรับปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคเอดส์ต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล

ตัวแปรตาม คือ ความรู้โรคเอดส์และความเชื่อถือยอมรับปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคเอดส์

สมมุติฐานข้อที่ 4 ผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มจะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียน กทม. และผู้ปกครองโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์

สมมุติฐานข้อที่ 5 การถ่ายทอดข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ และการป้องกันของผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มไม่ต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ผู้ปกครองโรงเรียน กทม. และผู้ปกครองโรงเรียนสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ตัวแปรตาม คือ การถ่ายทอดข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์และการป้องกัน

วิธีการวัดตัวแปร

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการวัดตัวแปรไว้ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไปวัดจากความบ่อยในการเปิดรับข่าวสาร
จากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลแต่ละประเภท จะวัดด้วยคำถามว่าปกติมีการเปิดรับข่าวสารจาก
สื่อต่าง ๆ หรือไม่ บ่อยเพียงใด และให้คะแนนความบ่อยครั้งของการเปิดรับสื่อดังนี้

คะแนนความบ่อยครั้งของการเปิดรับข่าวสารทางวิทยุ โทรทัศน์
หนังสือพิมพ์และนิตยสาร ให้คะแนนดังนี้

ทุกวัน	3	คะแนน
เกือบทุกวัน	2	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	1	คะแนน
ไม่เคยฟัง/ดู/อ่าน	0	คะแนน

ส่วนคะแนนความบ่อยครั้งในการพูดคุยกับสื่อบุคคล ให้คะแนนดังนี้

บ่อยมาก	3	คะแนน
ค่อนข้างบ่อย	2	คะแนน
บางครั้ง	1	คะแนน
ไม่เคยเลย	0	คะแนน

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ วัดจากความบ่อยในการเปิดรับ
ข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคลแต่ละประเภทจะวัดด้วยคำถาม
ว่าเคยได้รับข่าวสารโรคเอดส์จากสื่อต่าง ๆ บ่อยเพียงใด และให้คะแนนความบ่อยครั้ง
ของการเปิดรับสื่อ เช่นเดียวกับการเปิดรับข่าวสารทั่วไป

3. บทบาทของสื่อในการให้ความรู้ และยอมรับปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรคเอดส์ วัดจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ซึ่งให้ผู้ตอบประเมินค่าว่าสื่อหรือบุคคลใดที่ให้ความรู้ด้านการป้องกันโรคเอดส์มากที่สุดเพียงใด และมีความเชื่อถือในสื่อเหล่านั้นเพียงใด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

4. ความรู้ด้านการป้องกันโรคเอดส์ วัดจากแบบสอบถามตอนที่ 4 และให้คะแนนดังนี้

ตอบถูกต้อง	1 คะแนน
ตอบผิด	0 คะแนน

5. ทักษะคิดต่อโรคเอดส์ วัดจากแบบสอบถามตอนที่ 5 การให้คะแนนเป็นแบบประเมินค่า คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การให้คะแนนมีดังนี้

		<u>ทัศนคติทางบวก</u>	<u>ทัศนคติทางลบ</u>
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าคะแนน	5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	ค่าคะแนน	4 คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ค่าคะแนน	3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ค่าคะแนน	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าคะแนน	1 คะแนน	5 คะแนน

6. พฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ วัดจากแบบสอบถามตอนที่ 6 ซึ่งเป็นแบบให้เลือกราค่าตอบว่าปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติ การให้คะแนนมีดังนี้

ปฏิบัติ	ค่าคะแนน	การปฏิบัติทางบวก	การปฏิบัติทางลบ
		1 คะแนน	0 คะแนน
ปฏิบัติ	ค่าคะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน
ไม่ปฏิบัติ	ค่าคะแนน	0 คะแนน	1 คะแนน

7. การถ่ายทอดข่าวสารโรคเอดส์และการป้องกัน วัตถุประสงค์แบบสอบถามตอนที่ 7 ซึ่งถามถึงการเคยหรือ ไม่เคยคุยเรื่องโรคเอดส์กับบุคคลอื่น เรื่องที่พูดคุยกันเกี่ยวกับโรคเอดส์ ตลอดจนลักษณะและความสัมพันธ์ต่อกันของบุคคลที่พูดคุย ด้วยเรื่องโรคเอดส์ ตัวแปรที่วัดในหมวดนี้มี 2 ตัวแปรคือ

7.1 การวัดตัวแปรระดับของความผูกพันโดยให้ผู้ตอบบอกถึงความสัมพันธ์ของบุคคล ที่เคยพูดคุยด้วยเรื่องโรคเอดส์ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร เช่น สามี/ภรรยา บิดา มารดา ญาติพี่น้อง เพื่อน (เพื่อนบ้าน, เพื่อนร่วมงาน) เจ้าหน้าที่สาธารณสุข คนรู้จัก แล้วจัดเป็นค่าคะแนนของความสัมพันธ์ดังนี้

สามี/ภรรยา บิดา มารดา	3 คะแนน
ญาติพี่น้อง เพื่อน	2 คะแนน
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข คนรู้จัก	1 คะแนน

จากนั้นก็เป็นการถามถึงความสนิทหรือไม่สนิทกับบุคคลดังกล่าว โดยให้ค่าคะแนนคือ

สนิทมาก	3 คะแนน
สนิทปานกลาง	2 คะแนน
สนิทน้อย	1 คะแนน
ไม่สนิท	0 คะแนน

และเมื่อรวมค่าคะแนนทั้งสองหมวดเข้าด้วยกัน ก็จะเป็นค่าของระดับความผูกพันต่อกันของผู้ปกครองกับผู้ที่ถูกคุยด้วยเรื่องโรคเอดส์ ซึ่งเกณฑ์สำหรับให้คะแนนในการวัดตัวแปรนี้ ผู้วิจัยได้ตัดแปลงจากเกณฑ์การให้คะแนนระดับความผูกพันของ อัจฉรา วัชวิบูลย์ผล (2531 : 38 - 39) ซึ่งศึกษาเรื่องของ "การศึกษาพฤติกรรมการสื่อสาร เรื่องการทำหมันชายของผู้รับบริการทำหมันชายที่สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน "

ถ้ารวมคะแนนได้ 4-6 คะแนน แสดงว่ามีความผูกพันกันอย่างใกล้ชิด

ถ้ารวมคะแนนได้ 1-3 คะแนน แสดงว่ามีความผูกพันกันอย่างผิวเผิน

7.2 ระดับความคล้ายคลึง โดยให้ระบุว่าบุคคลที่เขาศึกษาเรื่อง

โรคเอดส์ด้วยนั้น มีลักษณะอย่างไร ในด้านเพศ อายุ อาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ และการศึกษา จากนั้นจึงนำแต่ละลักษณะมาหาผลต่างของลักษณะระหว่างคู่สื่อสารเพื่อหาความแตกต่างของแต่ละตัวแปร โดยไม่คำนึงถึงเครื่องหมาย ถ้าคะแนนความแตกต่างเป็น 0 แสดงว่ามีความเหมือนกัน ซึ่งหมายถึงว่าผู้ปกครองกับผู้ที่เขาพูดคุยด้วยเรื่องโรคเอดส์ มีความเหมือนกันในแต่ละลักษณะ แต่ถ้าคะแนนความแตกต่างมีค่าตั้งแต่ 1 ขึ้นไป แสดงว่ามีความต่างกัน ซึ่งหมายถึงว่าผู้ปกครองกับผู้ที่เขาพูดคุยด้วยเรื่องโรคเอดส์ มีความต่างกันในแต่ละลักษณะ ซึ่งเกณฑ์การวัดนี้ได้จากแนวคิดของอัจฉรา ชวีชัยบุลย์ผล เช่นเดียวกัน

การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์

โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ตามลำดับดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปและภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างประชากร นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารทั่วไปและข่าวสารโรคเอดส์ นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทบาทและความน่าเชื่อถือของสื่อประเภทต่าง ๆ ที่มีต่อการให้ความรู้เพื่อการยอมรับปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(S.D.) เป็นรายชื่อ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง การประเมินระดับความคิดเห็น เป็นรายชื่อโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยดังนี้

			<u>ระดับความคิดเห็น</u>
ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด

แบบสอบถามตอนที่ 4 การวัดระดับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และการป้องกันของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนเป็นรายชื่อ ข้อใดตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อใดตอบผิดหรือไม่ได้ตอบให้ 0 คะแนน รวมคะแนนของแต่ละคน นำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และรวมคะแนนที่ได้ หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง การประเมินความรู้เป็นรายชื่อโดยใช้เกณฑ์ของค่าเฉลี่ยดังนี้

			<u>ระดับของความรู้</u>
ค่าเฉลี่ย	.01 - .49	หมายถึง	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ
ค่าเฉลี่ย	.50 - .59	หมายถึง	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
ค่าเฉลี่ย	.60 - .69	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	.70 - .79	หมายถึง	ดี
ค่าเฉลี่ย	.80 - 1.00	หมายถึง	ดีมาก

แบบสอบถามตอนที่ 5 การวัดทัศนคติต่อโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง การประเมินทัศนคติต่อโรคเอดส์เป็นรายชื่อโดยใช้เกณฑ์ของค่าเฉลี่ยดังนี้

	<u>ทัศนคติทางบวก</u>	<u>ทัศนคติทางลบ</u>
ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง	ไม่แน่ใจ	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การจัดระดับของทัศนคติต่อโรคเอดส์ เป็นรายชื่อ โดยใช้เกณฑ์ของค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	หมายถึง	<u>ระดับของทัศนคติ</u>
ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง	ดี
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	ค่อนข้างดี
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	พอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง	ต้องแก้ไข

แบบสอบถามตอนที่ 6 การวัดพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง การประเมินระดับของพฤติกรรม ใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	หมายถึง	<u>ระดับของพฤติกรรม</u>
ค่าเฉลี่ย .01 - .49	หมายถึง	ปฏิบัติถูกต้องน้อยที่สุด (ต้องแก้ไข)
ค่าเฉลี่ย .50 - .59	หมายถึง	ปฏิบัติถูกต้องน้อย (พอใช้)
ค่าเฉลี่ย .60 - .69	หมายถึง	ปฏิบัติถูกต้องปานกลาง
ค่าเฉลี่ย .70 - .79	หมายถึง	ปฏิบัติถูกต้องมาก
ค่าเฉลี่ย .80 - 1.00	หมายถึง	ปฏิบัติถูกต้องมากที่สุด

แบบสอบถามตอนที่ 7 ข้อมูลเกี่ยวกับการถ่ายทอดข่าวสารโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้สถิติ
วิเคราะห์ ดังนี้

2.1 ใช้ Chi - Square Test ในการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 "ปัจจัยทางด้านประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และการศึกษา จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโดยทั่วไป และข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์"

2.2 ใช้ Pearson Product - Moment Correlation Coefficient ในการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2 "พฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ จะมีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ ความรู้ และทัศนคติต่อโรคเอดส์"

2.3 ใช้ T - Test ในการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 3 "สื่อต่างชนิดกัน จะมีบทบาทในการให้ความรู้ และได้รับความเชื่อถือในการยอมรับปฏิบัติ เพื่อการป้องกันโรคเอดส์ต่างกัน"

2.4 ใช้ T - Test ในการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 4 "ผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มจะมีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารโรคเอดส์ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ต่างกัน"

2.5 ใช้ T - Test และ Z - Test ในการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 5 "การถ่ายทอดข่าวสารโรคเอดส์และการป้องกัน ของผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มไม่ต่างกัน"

การนำเสนอข้อมูลจากการวิเคราะห์ จะได้เสนอในรูปแบบของตารางถึงบทความ (Semitabular Presentation of Data)